

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2110/2551

นางสนธยา โชติสกุลโจทก์ สำนักงานประกันสังคมจังหวัดเพชรบุรี หรือสำนักงานประกันสังคมจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2533 มาตรา 20,

พ.ร.บ.คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 มาตรา 4, พ.ร.บ.ประกันสังคม พ.ศ. 2533 มาตรา 58,

พ.ร.บ.ประกันสังคม พ.ศ. 2533 มาตรา 59, พ.ร.บ.ประกันสังคม พ.ศ. 2533 มาตรา 63

ย่อ / หลักกฎหมาย

สิทธิในการได้รับค่าเสียหายเบื้องต้นตาม พ.ร.บ.คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ.2533 มาตรา 20 เป็นสิทธิทางแพ่งที่ผู้ประสบภัยจะได้รับเพื่อเยียวยาบรรเทาความเดือดร้อนเบื้องต้นโดยเจ้าของรถต้องจัดให้มีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยโดยประกันภัยกับบริษัทตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัยและต้องเสียเบี้ยประกัน กองทุนทดแทนผู้ประสบภัยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นทุนสำหรับจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัย ส่วนสิทธิของผู้ประกันตนตาม พ.ร.บ.ประกันสังคม พ.ศ.2533 เกิดจากการเป็นผู้ประกันตนและออกเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคมเพื่อการจ่ายประโยชน์ทดแทนตามมาตรา 46 สิทธิของผู้ประสบภัยและสิทธิของผู้ประกันตนจึงเป็นสิทธิตามกฎหมายต่างฉบับ วัตถุประสงค์ในการจัดตั้งกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยและกองทุนประกันสังคมก็แตกต่างกัน การก่อให้เกิดสิทธิจากเบี้ยประกันภัยกับเงินสมทบและการจ่ายเงินแก่ผู้มีสิทธิได้รับแตกต่างกันไปตามกฎหมายแต่ละฉบับ กฎหมายทั้งสองฉบับไม่มีบทบัญญัติมิให้ผู้มีสิทธิได้รับเงินตามกฎหมายอื่นแล้วมารับค่าเสียหายเบื้องต้นหรือประโยชน์ทดแทนอีก โจทก์ซึ่งเป็นผู้ประกันตนได้รับบาดเจ็บจากอุบัติเหตุรถจักรยานยนต์ชนเข้ารับการรักษาพยาบาลที่โรงพยาบาล ม. อันเป็นสถานพยาบาลที่จำเลยกำหนด แม้โรงพยาบาล ม. เรียกเก็บเงินค่ารักษาพยาบาลซึ่งเป็นค่าเสียหายเท่าที่จ่ายจริงจากบริษัท ว.ซึ่งเป็นผู้รับประกันภัยตาม พ.ร.บ.คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ.2535 ค่ารักษาพยาบาลที่โรงพยาบาล ม. ได้รับจึงเป็นค่าเสียหายเบื้องต้นตาม พ.ร.บ.คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ.2535 มาตรา 4 แต่จำเลยยังมีได้ให้ประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเป็นค่าบริการทางการแพทย์ (ค่ารักษาพยาบาล) จากกองทุนประกันสังคม ถือไม่ได้ว่าโจทก์ได้รับประโยชน์ทดแทนตาม พ.ร.บ.ประกันสังคม พ.ศ.2533 มาตรา 58, 59 แล้ว จำเลยจึงต้องจ่ายค่าบริการทางการแพทย์ให้โจทก์

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้เพิกถอนคำวินิจฉัยของคณะกรรมการอุทธรณ์ที่ 653/2548 และให้โจทก์มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนสำหรับค่าบริการทางการแพทย์ (ค่ารักษาพยาบาล) เป็นจำนวนเงิน 11,190 บาท จำเลยให้การขอให้ยกฟ้อง ศาลแรงงานภาค 7 วินิจฉัยว่า โจทก์มีสิทธิได้รับค่าเสียหายเป็นค่ารักษาพยาบาลตามสิทธิตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 ส่วนสิทธิที่โจทก์จะได้รับประโยชน์ทดแทนค่าบริการทางการแพทย์จากจำเลยเป็นสิทธิตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 โดยโจทก์ต้องเสียเบี้ยประกันภัยและส่งเงินสมทบกองทุนประกันสังคมตามที่กฎหมายแต่ละฉบับบัญญัติไว้ เมื่อพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ไม่มีบทบัญญัติตัดสิทธิไม่ให้ผู้ได้รับเงินทดแทนตามกฎหมายอื่นมารับประโยชน์ทดแทนอีก และพระราชบัญญัติ

ประกันสังคม พ.ศ. 2533 บัญญัติขึ้นเพื่อสงเคราะห์แก่ลูกจ้างหรือบุคคลอื่นซึ่งประสบอันตราย เจ็บป่วยทุพพลภาพ หรือตายอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน ไม่ใช่เป็นการเปิดช่องให้มีการมุ่งแสวงหา กำไรจากสิทธิที่เกิดขึ้นตามกฎหมาย โจทก์จึงมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนค่าบริการทางการแพทย์ จากจำเลยตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 พินิจพิเคราะห์เพิกถอนคำวินิจฉัยของ สำนักงานประกันสังคมจังหวัดเพชรบุรีตามหนังสือที่ พบ 0025/03672 ลงวันที่ 1 มีนาคม 2548 และคำวินิจฉัยของคณะกรรมการอุทธรณ์ที่ 653/2548 ลงวันที่ 6 พฤษภาคม 2548 ในส่วนที่ เกี่ยวข้องกับค่ารักษาพยาบาลของโจทก์ และให้จำเลยจ่ายค่าบริการทางการแพทย์แก่โจทก์จำนวน 11,190 บาท จำเลยอุทธรณ์ต่อศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีแรงงานวินิจฉัยว่า คู่ความแถลงรับ ข้อเท็จจริงว่า โจทก์เป็นผู้ประกันตนซึ่งมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนกรณีประสบอุบัติเหตุหรือ เจ็บป่วยอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน โดยมีคุณสมบัติครบถ้วน จำเลยกำหนดให้โรงพยาบาลเมือง เพชร - ธนบุรีเป็นสถานพยาบาลเพื่อให้โจทก์ได้รับการบริการทางการแพทย์ เมื่อวันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2548 โจทก์ได้รับอุบัติเหตุรถจักรยานยนต์ของโจทก์เฉี่ยวชนกับรถจักรยานยนต์ของ นายทุเรียน เป็นเหตุให้โจทก์ได้รับบาดเจ็บ โจทก์เข้ารับการรักษาพยาบาลครั้งแรกที่โรงพยาบาล แก่งกระจานเสียค่ารักษาพยาบาลไปจำนวน 140 บาท แต่โจทก์ไม่ติดใจที่จะเรียกร้องเงินจำนวน ดังกล่าว และในวันเดียวกันโจทก์เข้ารับการรักษาพยาบาลที่โรงพยาบาลเมืองเพชร - ธนบุรี โจทก์ ทำการรักษาอยู่หลายครั้ง โรงพยาบาลเมืองเพชร - ธนบุรี ออกใบเสร็จค่ารักษาพยาบาลสองฉบับ รวมเป็นเงิน 11,190 บาท เงินจำนวนดังกล่าวโรงพยาบาลเมืองเพชร - ธนบุรีเรียกเก็บจากบริษัท วิริยะประกันภัย จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทที่โจทก์ทำประกันภัยตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัย จากรถ พ.ศ. 2535 โดยโจทก์ไม่ได้นำเงินของโจทก์มาชำระแก่โรงพยาบาลเมืองเพชร - ธนบุรี แต่อย่างใด โจทก์ยื่นคำร้องขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยต่อ กองทุนประกันสังคม จำเลยวินิจฉัยว่าโจทก์ไม่มีสิทธิได้รับเงินจำนวน 11,190 บาท ตามที่โจทก์ยื่น ขอไว้ โจทก์อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการอุทธรณ์ คณะกรรมการอุทธรณ์มีคำวินิจฉัยที่ 653/2548 ลงวันที่ 6 พฤษภาคม 2548 ยกอุทธรณ์ของโจทก์ มีปัญหาต้องวินิจฉัยว่า การที่โจทก์เข้ารับการรักษาพยาบาลโดยโรงพยาบาลเมืองเพชร - ธนบุรีซึ่งเป็นสถานพยาบาลที่จำเลยกำหนดให้โจทก์ ได้รับการบริการทางการแพทย์เรียกเก็บค่ารักษาพยาบาลจากบริษัทวิริยะประกันภัย จำกัด ตาม พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 แล้ว โจทก์มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทน ในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 อีกหรือไม่ เห็นว่า พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 มีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครอง ผู้ประสบภัยจากอุบัติเหตุอันเกิดจากรถซึ่งไม่ได้รับการชดใช้ค่าเสียหายหรือได้รับชดใช้ค่าเสียหาย ไม่คุ้มกับความเสียหายที่ได้รับจริงที่หากเรียกร้องโดยใช้สิทธิทางแพ่งจะต้องใช้เวลาดำเนินคดี ยาวนานให้ได้รับการชดใช้ค่าเสียหายและได้รับค่าเสียหายเบื้องต้นที่แน่นอนและทันทั่วทั้ง ค่าเสียหายเบื้องต้นที่ได้รับนั้นหมายความว่าค่ารักษาพยาบาล ค่าใช้จ่ายอันจำเป็นเกี่ยวกับการ รักษาพยาบาล ค่าปลงศพ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการจัดการศพ รวมทั้งค่าเสียหายและค่าใช้จ่ายที่ จำเป็นอย่างอื่นเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนของผู้ประสบภัยในเบื้องต้น ซึ่งแตกต่างจาก วัตถุประสงค์ของการจัดตั้งกองทุนประกันสังคมตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ที่ ต้องการสร้างหลักประกันให้แก่ลูกจ้างและผู้สมัครเข้าประกันตน (ตามมาตรา 39) รวมทั้งบุคคลใน ครอบครัวที่ได้รับการสงเคราะห์เมื่อลูกจ้างและผู้สมัครเข้าประกันตนต้องประสบอันตรายเจ็บป่วย ทุพพลภาพ หรือตายอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน คลอดบุตร ชราภาพ ว่างาน รวมทั้งได้รับการ

สงเคราะห์บุตร อันเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้สังคมมีความมั่นคงยิ่งขึ้น สิทธิของผู้ประสบภัยที่จะได้รับค่าเสียหายเบื้องต้นตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 เป็นไปตามมาตรา 20 วรรคหนึ่ง ที่บัญญัติให้เมื่อมีความเสียหายเกิดขึ้นแก่ผู้ประสบภัยจากรถที่บริษัทตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัยเมื่อได้รับคำร้องขอจากผู้ประสบภัย มาตรา 22 บัญญัติให้การได้รับชดเชยค่าเสียหายเบื้องต้นตามมาตรา 20 ไม่ตัดสิทธิผู้ประสบภัยที่จะเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเพิ่มเติมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ และตามมาตรา 25 วรรคสอง บัญญัติให้ถือว่าค่าเสียหายเบื้องต้นเป็นส่วนหนึ่งของเงินค่าสินไหมทดแทนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ดังนั้นสิทธิในการได้รับค่าเสียหายเบื้องต้นนี้เป็นสิทธิทางแพ่งที่ผู้ประสบภัยจะได้รับเพื่อเยียวยาบรรเทาความเดือดร้อนในเบื้องต้นโดยเจ้าของรถซึ่งใช้รถหรือมีรถไว้เพื่อใช้ต้องจัดให้มีการประกันความเสียหายสำหรับผู้ประสบภัยโดยประกันภัยกับบริษัทตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย และต้องเสียเบี้ยประกันภัย สำหรับกองทุนทดแทนผู้ประสบภัยตามมาตรา 33 วรรคหนึ่ง มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นทุนสำหรับจ่ายค่าเสียหายเบื้องต้นให้แก่ผู้ประสบภัยโดยบริษัทตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัยเป็นผู้จ่ายเงินสมทบให้แก่กองทุนตามมาตรา 36 ส่วนสิทธิของผู้ประกันตนตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 เกิดขึ้นจากการเป็นผู้ประกันตนและออกเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคมเพื่อการจ่ายประโยชน์ทดแทนในกรณีต่าง ๆ ตามมาตรา 46 สิทธิของผู้ประสบภัยตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 และสิทธิของผู้ประกันตนตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 จึงเป็นสิทธิตามกฎหมายแต่ละฉบับ มีวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งกองทุนที่แตกต่างกัน การก่อให้เกิดสิทธิจากเบี้ยประกันภัยและเงินสมทบและการจ่ายเงินแก่ผู้มีสิทธิได้รับก็ต่างกันไปตามกฎหมายแต่ละฉบับ ทั้งตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 และตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ก็ไม่ได้มีบทบัญญัติตัดสิทธิมิให้ผู้ที่ได้รับเงินตามกฎหมายอื่นแล้วมารับค่าเสียหายเบื้องต้นหรือประโยชน์ทดแทนอีก สิทธิได้รับค่าเสียหายเบื้องต้นกับสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนจึงมิได้หมายความว่าเมื่อมีสิทธิได้รับตามกฎหมายฉบับหนึ่งแล้วจะไม่มีสิทธิได้รับตามกฎหมายอีกฉบับหนึ่ง ดังนั้นเมื่อปรากฏว่าโจทก์เข้ารับการรักษาพยาบาลที่เกิดจากอุบัติเหตุรถจักรยานยนต์เฉี่ยวชนที่โรงพยาบาลเมืองเพชร - ธนบุรีซึ่งเป็นสถานพยาบาลที่จำเลยกำหนดให้โจทก์ได้รับบริการทางการแพทย์ โดยโจทก์เป็นผู้ได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 มาตรา 63 แต่เมื่อโรงพยาบาลเมืองเพชร - ธนบุรีดำเนินการตามสัญญาจ้างให้บริการทางการแพทย์ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ข้อ 12 ที่โรงพยาบาลเมืองเพชร - ธนบุรีทำกับจำเลยโดยเรียกเก็บเงินค่าเสียหายเท่าที่จ่ายจริงแทนโจทก์ในฐานะผู้ประสบภัยตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 ค่ารักษาพยาบาลจำนวน 11,190 บาท ที่โรงพยาบาลเมืองเพชร - ธนบุรี ได้รับไปจึงเป็นค่าเสียหายเบื้องต้นตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ พ.ศ. 2535 มาตรา 4 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของเงินค่าสินไหมทดแทนที่โจทก์มีสิทธิเรียกร้องจากผู้ก่อความเสียหายตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ แม้ว่าโจทก์จะเข้ารับการรักษาพยาบาลจากโรงพยาบาลเมืองเพชร - ธนบุรีซึ่งเป็นสถานพยาบาลที่จำเลยกำหนดให้โจทก์รับบริการทางการแพทย์แต่จำเลยมิได้ให้ประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเป็นค่าบริการทางการแพทย์จากกองทุนประกันสังคม จึงจะถือว่าโจทก์ได้รับประโยชน์ทดแทนตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 มาตรา 58 และมาตรา 59 มิได้ เมื่อจำเลยยังมิได้จ่ายค่าบริการทางการแพทย์จำนวน

11,190 บาท จึงต้องจ่ายให้แก่โจทก์ ที่ศาลแรงงานภาค 7 พิพากษามานั้นชอบแล้ว อุทธรณ์ของจำเลยฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน.

องค์คณะ

จรัส พวงมณี · วิธวิทย์ หิรัญรุจิพงศ์ · บวร กุลทนต์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/2110/2551>